

На планината каракачаните живеят в дървени или пръстени колиби.

Няколко близки семейства си правят кжщичките наблизко и така живеят на групи от 60 до 100 души на едно място. Те сж облечени всякога с много дебели горни дрехи. От слжнчевия пек и постоянните ветрове лицата им сж почерняли, изпечени и загрубяли. Раждат се и умират под синьото небе. Те са християни и за кржщаване и свадби слазят в черквите на близките села.

Щом почне да изстива времето, каракачаните напущат планината, натоварват на коне всичката си покжщнина и бавно потеглят сжс стадата си кжм равнините. Те зимуват обикновено край Бяло-море, гдето има паша за добитжка им и през зимата.

Откак гжрците взеха нащите беломорски брегове и цяла Тракия, каракачаните почнаха да зимуват по нашите места.

Но живота им зиме тук е много тежжк.

Никой у нас не мрази каракачаните, защото те са мирни и трудолюбиви хора.

Хр. С-ки.

ПАДАНЕТО НА СЕДЕМ ЦАРЕ.

Това не е приказка. То стана пред очите на целия свят. Започна се голямата война преди 9 години. Биха се помежду си в продължение на пет години народите от целия свят. А турците и гжрците се бият и до днес. Загинаха милиони хора. Разориха се села и градове. Разпиляха се много стоки и храни. Настжпи страшна скжпотня.

От тия страшни войни пострадаха до сега и следните *седем царе*:

1) Руския народ се разори през тая война най-много. Той не можа да прости на своя цар, гдето му устрои тая касапница. Разбунтува се и един ден изби цялото царско семейство. Лоша бе сждбата на цар *Николай II*.

2) Черногорския *крал Никола* изгуби цялото си царство. Взеха го сжрбите. И той умря в чужда земя.